Declaració de la Joventut Catalana d'Esperanto sobre la crisi de l'habitatge i la vaga general

Preàmbul

En els darrers anys, la Joventut Catalana d'Esperanto (KEJ) ha crescut i ha consolidat la seva presència tant en el moviment juvenil català com en el moviment juvenil esperantista. Com a associació juvenil, la nostra activitat no es limita només a la difusió de l'esperanto i a l'organització de trobades lingüístiques i culturals. També formem part de la vida social i associativa de Catalunya, i la nostra identitat està indissolublement lligada als valors fonamentals del moviment esperantista: la solidaritat, la igualtat, la justícia social, els drets humans i l'entesa internacional.

La defensa d'aquests valors exigeix que no restem indiferents davant dels greus problemes socials que afecten la nostra societat; encara menys davant d'aquells que afecten especialment la joventut. Com a part activa del moviment juvenil català, KEJ considera que té la responsabilitat d'expressar el seu posicionament i implicar-se en la lluita per una societat més justa.

En aquest sentit, KEJ no pot restar en silenci davant la profunda crisi de l'habitatge que des de fa molts anys afecta els Països Catalans i bona part d'Europa, ni davant la creixent mobilització social per exigir-hi solucions urgents.

Problemàtica

El dret a un habitatge digne i assequible és un dret humà fonamental, reconegut pel dret internacional i inclòs ja en la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948. Els habitatges han de servir, abans que res, per satisfer la necessitat de les persones de disposar d'una llar segura i estable, i no ser tractats únicament com a mercaderies o instruments d'especulació i benefici privat. Tanmateix, la situació actual posa de manifest una profunda contradicció entre aquest principi i les condicions de vida reals de bona part de la població.

Als Països Catalans, l'augment constant dels preus dels lloguers, la insuficiència d'habitatge públic i social i la creixent especulació immobiliària fan que l'accés a l'habitatge sigui cada vegada més difícil. A Barcelona, per exemple, el preu del lloguer ajustat a la inflació va augmentar un 41 % al llarg d'una dècada, mentre que els salaris només van créixer un 3,9 % entre el 2013 i el 2023. A més, a Catalunya, els habitatges de lloguer social

representaven només l'1,25 % dels habitatges principals l'any 2021, en comparació amb una mitjana europea d'aproximadament el 8 %. A això s'hi afegeixen altres problemes socials i econòmics, com el turisme massiu, la gentrificació dels barris i la precarietat laboral. La situació ens afecta especialment als joves, que sovint no ens podem emancipar, hem de destinar una gran part dels seus ingressos al pagament del lloguer o ens veiem obligats a abandonar els seus barris i ciutats. Segons dades del conjunt de l'Estat, una persona jove d'entre 16 i 29 anys hauria de destinar, de mitjana, més del 100 % del seu sou per llogar un habitatge tota sola. El dret a construir un projecte de vida independent es converteix en un privilegi en lloc d'una possibilitat real per a tothom.

Les conseqüències d'aquesta crisi no són únicament econòmiques. La inestabilitat residencial, l'amenaça de desnonament i la pèrdua de la pròpia llar poden tenir conseqüències devastadores per a la dignitat, la salut i el benestar de les persones. Només l'any 2025, als Països Catalans es van executar judicialment més de 10.600 desnonaments. Les morts recents de l'Olga i en Javier a l'Hospitalet de Llobregat i de la Maricarmen a Madrid, en un context de desnonament o d'amenaça de desnonament, són exemples tràgics del patiment humà derivat d'aquesta crisi.

Davant d'aquesta situació, la resposta social és cada vegada més contundent. En els darrers mesos, manifestacions multitudinàries, protestes i mobilitzacions arreu dels Països Catalans i d'altres territoris han posat de manifest la demanda creixent de solucions efectives. Sindicats d'habitatge, organitzacions veïnals, sindicats de treballadors i associacions juvenils s'uneixen per combatre l'especulació i el rendisme i exigir que les institucions públiques garanteixin el dret a l'habitatge. Aquesta mobilització culminarà amb la Vaga General pel Dret a l'Habitatge, convocada per a l'11 de novembre de 2026.

Objectiu

Amb aquesta declaració, la Joventut Catalana d'Esperanto vol expressar el seu ferm compromís amb la defensa del dret a un habitatge digne i la seva solidaritat amb totes les persones afectades per la crisi de l'habitatge, especialment amb les víctimes dels desnonaments.

KEJ considera inacceptable que l'especulació i el rendisme s'aprofitin d'una necessitat humana fonamental, mentre cada vegada més persones troben dificultats per disposar d'una llar o conservar-la. Per això, exigim a les institucions públiques mesures urgents, efectives i estructurals que anteposin el dret a l'habitatge als interessos especulatius i garanteixin unes condicions de vida dignes per a tothom.

Alhora, KEJ vol expressar el seu suport a tots els altres moviments socials que defensen aquests drets i contribuir a la seva difusió i a la solidaritat internacional.

Crida a l'acció

La Joventut Catalana d'Esperanto:

- **reafirma** el seu compromís amb la defensa dels drets humans, la justícia social i el dret universal a un habitatge digne i assequible;
- **expressa la seva profunda preocupació** per la crisi de l'habitatge que afecta els Països Catalans i Europa en general, i condemna especialment les seves conseqüències en el jovent i les persones més vulnerables;
- **condemna** l'especulació immobiliària i el rendisme, que subordinen necessitats humanes fonamentals al benefici econòmic i contribueixen a la creixent desigualtat en l'accés a l'habitatge;
- **exigeix** a les institucions públiques mesures urgents i estructurals per combatre la crisi de l'habitatge, protegir les persones davant dels desnonaments i garantir un accés efectiu a un habitatge digne i assequible;
- **expressa la seva solidaritat** amb totes les persones afectades per la crisi i amb les organitzacions en defensa del dret a l'habitatge, els sindicats i els moviments socials que lluiten per defensar els seus drets;
- **expressa el seu suport oficial** a la Vaga General pel Dret a l'Habitatge de l'11 de novembre de 2026 i a les mobilitzacions per exigir justícia social i una garantia efectiva del dret a l'habitatge;
- **insta tots els esperantistes d'arreu del món** a solidaritzar-se amb les persones afectades per la crisi de l'habitatge, participar en mobilitzacions pacífiques i implicar-se activament en la lluita col·lectiva pel dret a un habitatge digne.

Amb aquesta declaració, KEJ reafirma la seva voluntat de ser una part activa del moviment juvenil i de contribuir, d'acord amb els seus valors i possibilitats, i mitjançant la llengua internacional, a la construcció d'una societat més justa i solidària. La solidaritat que promovem a través de l'esperanto no coneix fronteres i s'ha de concretar també en la defensa dels drets fonamentals i de la dignitat de totes les persones.

La 11-an de novembro, ni haltigu ĉion por la rajto je loĝejo.
Nek homoj sen hejmo, nek hejmoj sen homoj!

L'11 de novembre, aturem-ho tot pel dret a l'habitatge.
Ni gent sense casa, ni cases sense gent!